

ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา
เรื่อง การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
ผ้าไหมมัดหมี่ขึ้นดินแดงบุรีรัมย์
ทะเบียนเลขที่ สช 58100072

เพื่อให้การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นไปตาม พระราชบัญญัติคุ้มครอง
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ผ้าไหมมัดหมี่ขึ้นดินแดงบุรีรัมย์ คำขอเลขที่
56100098 ทะเบียนเลขที่ สช 58100072 ซึ่งมีรายการทางทะเบียนตามบัญชีแนบท้ายประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันยื่นคำขอขึ้นทะเบียน 12 มิถุนายน 2556

ประกาศ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. 2558

(นางมาลี ไชกล้าเลิศ)
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ผ้าไหมมัดหมี่ขึ้นดินแดงบุรีรัมย์

(1) เลขที่คำขอ	56100098	ทะเบียนเลขที่	สข 58100072
(2) วันที่ยื่นคำขอ	12 มิถุนายน 2556	วันที่ขึ้นทะเบียน	12 มิถุนายน 2556
(3) ผู้ขอขึ้นทะเบียน	กรมหม่อนไหม ที่อยู่ เลขที่ 2175 ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ		
(4) รายการสินค้า	ผ้าไหมมัดหมี่		

(5) คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

คำนิยาม

ผ้าไหมมัดหมี่ขึ้นดินแดงบุรีรัมย์ (Phamai – madmee – Cinteandang Buriram) หมายถึง ผ้าไหมมัดหมี่ที่ทอประดิษฐ์ขึ้นให้เกิดลวดลายบนผืนผ้า โดยมีเส้นยืนและเส้นพุ่ง หัวขึ้นและตีนขึ้นเป็นสีแดง ทอลวดลายให้เด่นบนผืนผ้าด้วยการมัดหมี่ และทอเรียงเส้นตามลักษณะลายต่อเนื่องกัน มีการใช้ดินทองและดินเงินมาทอขัดเป็นเส้นเพิ่มให้เกิดลวดลายที่สวยงาม เป็นผ้าเอกลักษณ์ท้องถิ่นของชาวจังหวัดบุรีรัมย์

ลักษณะของสินค้า

(1) ลักษณะทางกายภาพ

- เป็นผ้าไหมที่ทอลวดลายจากกรรมวิธีมัดหมี่อย่างเดียว ประกอบด้วยเส้นไหมยืนและเส้นไหมพุ่งที่ผ่านการตีเกลียวด้วยเครื่องตีเกลียวแบบดั้งเดิม (ใน) ทอด้วยกี่ทอมือ (กี่กระทบ) พิมพ์ 2 ตะกอ
- เส้นยืนเป็นไหมน้อยสาวด้วยมือ จากไหมพันธุ์ไทยพื้นบ้าน ขนาดเส้น 100 ดีเนีย (Denier)
- เส้นพุ่งเป็นเส้นไหมน้อยกว่าไหมพันธุ์ไทยพื้นบ้าน ที่ผ่านการมัดหมี่ ขนาดเส้น 150 ดีเนีย (Denier)

- ย้อมด้วยสีเคมีที่ปลอดภัยจากสารพิษตกค้าง

(2) ประเภทสินค้า

ผ้าชิ้นมีความกว้างไม่ต่ำกว่า 1 เมตร ความยาว 2 เมตร โดยทอลวดลายต่อเนื่องไม่สอดหางกระรอก

กระบวนการผลิต

เส้นไหม

(1) กระบวนการผลิตเส้นไหมในพื้นที่

(1.1) การปลูกหม่อน การดูแลรักษา และการเก็บเกี่ยวใบหม่อน ให้ปฏิบัติตามหลักวิชาการเช่น พันธุ์บุรีรัมย์ 60,บุรีรัมย์ 4 เป็นต้น

(1.2) การเลี้ยงไหม (ใช้ไหมพันธุ์พื้นบ้าน)

- ให้ใบหม่อนเป็นอาหารหลัก

- เลี้ยงตามหลักวิชาการการเลี้ยงไหมที่ถูกต้อง และให้อาหารเหมาะสมกับวัยของหนอนไหม

จนไหมสุก

- เก็บไหมวัย 5 ที่สุกเข้าจ่อในสถานที่ที่มีสภาพแวดล้อมที่ดีเหมาะสม

- หลังจากไหมทำรังไม่ต่ำกว่า 3-4 วัน ให้เก็บรังไหมออกจากจ่อในช่วงเวลาบ่ายมาแผ่กระจาย

ในกระดัง ชั้นเลี้ยงไหมเพื่อไม่ให้เกิดความชื้นและความร้อนที่มีผลต่อการสาวเส้นไหมและคุณภาพเส้นไหม

(1.3) การสาวไหม

- ใช้วิธีการสาวด้วยมือลงภาชนะสำหรับไหมเส้นพุ่ง แต่ไหมเส้นยืนจะสาวด้วยมือหรือสาวเข้า
อีกแบบง่ายเท่านั้น ความโตของเส้นไหมที่สาวขึ้นอยู่กับขนาดเส้นไหมที่ต้องการใช้ (เส้นยืนและเส้นพุ่ง)

(1.4) การฟอกย้อมสี

- ใช้สีเคมีที่ปลอดภัยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

(2) กรณีซื้อเส้นไหมนอกพื้นที่

(2.1) คัดเลือกซื้อเส้นไหมให้ได้ขนาดมาตรฐานตามคุณลักษณะของผ้า

(2.2) ต้องเป็นเส้นไหมพันธุ์ไทยพื้นบ้าน หรือพันธุ์ไทยปรับปรุง ที่มีการเลี้ยงไหมและผลิตในเขต
จังหวัดบุรีรัมย์ หรือเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยเท่านั้น

ผ้าไหม

(1) การเตรียมอุปกรณ์

(1.1) กี่ทอผ้า เป็นกี่พื้นเมืองโครงสร้างไม้เนื้อแข็งหรือเหล็ก ใช้การพุ่งกระสวยด้วยมือ (กี่กระทบ)

(1.2) ตะกอลเขาย่า (ไม้เหยียบทูก) จัดเก็บตะกอลเขาย่าเพื่อทอโครงสร้างของผ้ามัดหมี่แบบลายขัด
คือการเก็บตะกอล 2 ตะกอลเข้ากับไหมเส้นยืนเป็น 2 ชุดสลับกัน

(2) การเตรียมเส้นไหม

(2.1) การเตรียมเส้นยืน

ม้วนเรียงเก็บเส้นไหมยืนให้ครบเท่ากับจำนวนช่องพื้นหรีที่ใช้ตามความยาวของผืนผ้า
(ประมาณ 20 เมตร) เริ่มจากตีเกลียวเส้นไหม นำไหมฟอกขาวและย้อมสี กรอไหมใส่หลอดหรืออีก 4 - 10 อีก
และนำมาตั้งเรียงในหลักหน้าม้าเดินเส้นไหม ทำการเดินเรียงเส้นไหมให้ได้จำนวนเท่ากับ ความกว้างและความ
ยาวตามต้องการ ซึ่งคำนวณจากความถี่ พื้นพิมที่ใช้คือ 42 ช่องพื้นต่อนิ้ว เรียงเส้นยืนตามลักษณะสีผ้าที่กำหนด
ในคุณลักษณะและเอกลักษณ์ของผ้าไหมมัดหมี่ขึ้นดินแดงบุรีรัมย์ คือ สีแดง เหลือง ดินขึ้นกว้าง 6 หลบ (1 หลบ
= 80 เส้น)

(2.2) การเตรียมเส้นพุ่ง (เส้นไหมมัดหมี่)

เริ่มจากนำเส้นไหมตีเกลียว ฟอกขาว ย้อมสี กรอเข้าอีก และนำมาด้านหลังโงงเดินเส้นไหม
หมี่ ทำการเดินเรียงเส้นไหมให้ได้ขนาดตามความต้องการของหน้าพื้นหรี (พิม) และความกว้างของลักษณะ
ลวดลาย เช่น 25 49 73 81 ช่องหมี่ (1 ลำ = 4 เส้นต่อการทอแต่ละลำ) เป็นต้น แล้วนำเส้นหมี่ที่ได้ไปผูกตั้งให้
แน่น และมัดลวดลายตามลักษณะโครงสร้างลาย เมื่อเสร็จสีที่ 1 นำหมี่ที่ได้ไปย้อมสีที่ 2 มัดสีที่ 2 เสร็จนำไป
ย้อมสีต่อๆ ไปจนครบทุกสีตามตัวอย่างลาย (ปกติจะมีผืนผ้าตัวอย่างเก็บรักษา) แล้วนำมาตัดเชือกมัดออกและ

นำเส้นไหมกรอเข้ากับอ๊ก กรอเข้าหลอด เก็บเรียงลำดับหลอดตามลักษณะลาย นำหลอดมาใส่ในกระสวยพุ่งมือ กระสวยละ 1 หลอด เพื่อใช้ทอต่อไป

เส้นไหมที่ผ่านการย้อมสีที่เป็นสีหลักของลายไหมี่ 2 สี นำเส้นไหมแต่ละสีกรอเข้าอ๊ก และนำอ๊กมาเรียง กรอเส้นไหมจากอ๊กเข้าหลอดนำไปปั่นควมรวมเส้นไหมให้ได้เกลียวตามต้องการและกรอเข้าหลอดขนาดที่ต้องการ นำมาใส่กระสวยพุ่งมือ กระสวยละ 1 หลอด เพื่อให้กระสวยเป็นตัวพุ่งสอดขัดเส้นยืนทอสลับกับเส้นไหมี่แต่ละช่อง (4 เส้น)

การทอ

(1) สืบต่อเส้นไหม (ต่อตะกอล) ด้านยืนเข้ากับแกนม้วนไหมด้านยืน โดยมีพื้นหรีและตะกอลอยู่ตรงกลาง เรียงเส้นไหมแต่ละเส้นเข้าในตะกอลแต่ละชุด และต่อปลายเส้นไหมเข้าด้วยกัน โดยเรียงจากขวาไปซ้ายจนหมดหน้าพิมเข้ากับแกนม้วนผ้าอีกด้านหนึ่ง เมื่อเสร็จนำไปตรึงที่ก๊ทอผ้าแล้วค่อยเลื่อนตะกอลผ่านรอยต่อ จึงเริ่มการทอขัดครั้งไม่ให้อรอยต่อหลุดขาดออกจากกัน ปรับความตึงหย่อนให้พอเหมาะ

(2) เริ่มการทอโดยการกด (ย่ำตะกอล) เครื่องแยกหมู่ตะกอลเปิดช่องเส้นไหมด้านยืนชุดที่ 1 จะถูกแยกออก และเกิดช่องว่างเปิดทางให้การสอดกระสวยด้านพุ่งผ่านสลับตะกอลชุดหน้าแล้วกระทบพื้นหรีให้เส้นไหมไหมี่แน่นชิดกัน ยกตะกอลชุดที่ 2 สอดกระสวยด้านพุ่งกลับพร้อมดึงเส้นพุ่งให้เรียงลวดลายให้สม่ำเสมอและสวยงามตามต้นแบบแล้วกระทบพื้นหรีทุกเส้นพุ่ง 4 เส้น ลวดลายจะต่อเนื่องไปเรื่อยๆ เพื่อเพิ่มความกว้างของลวดลายทอต่อเนื่องกันไปตลอดความยาวของผืนผ้า ที่กำหนดความยาวเป็นมาตรฐานเอาไว้เช่นผ้าชิ้นจะยาว 2 เมตร ผ้าชุดยาว 4 เมตร เป็นต้น

(3) กระทบพื้นหรี (พิม) เมื่อสอดกระสวยด้านพุ่งผ่านที่จะกระทบพื้นหรี เพื่อให้การเรียงตัวของเส้นพุ่งแนบติดกันได้อเนกผ้าที่แน่นอนและสม่ำเสมอ

(4) การเก็บหรือม้วนผ้าเมื่อทอผ้าได้ปริมาณมากพอแล้ว จะม้วนเก็บผ้าในแถบม้วนผ้า (ครั้งละ 30 เซนติเมตร) โดยการผ่อนแรงตึงของแกนด้านยืนให้คลายออกแล้วม้วนเก็บ และปรับความตึงหย่อนของเส้นยืนไหมี่อีกครั้งให้พอเหมาะ จึงทำการทอต่อไป

การบรรจุหีบห่อ

รายละเอียดบนฉลากสินค้าให้ประกอบด้วยคำว่า "ผ้าไหมมัดหมี่ชั้นดินแดงบุรีรัมย์" และ/หรือ "Phamai – madmee – Cinteandang Buriram"

(6) ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

บุรีรัมย์เป็นจังหวัดเดียวทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างของประเทศไทยที่มีภูมิประเทศเป็นภูเขาไฟในบางส่วนมี 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน (แล้ง) ฤดูฝน และฤดูหนาว พื้นที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ 150 – 200 เมตร อยู่ห่างจากทะเล 430 กิโลเมตร พื้นที่ที่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมปัจจุบันกระจุกกระจายอยู่ทั่วทั้งจังหวัดทั้งอำเภอ และมีมากอยู่ที่อำเภอลำปลายมาศ อำเภอพุทไธสง อำเภอนาโพธิ์ และอำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ เนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย (ดินชุดพิมาย) ดินล่างเป็นดินร่วนเหนียว

ประวัติความเป็นมา

บุรีรัมย์หรือเมืองแปะในตอนปลายสมัยกรุงศรีอยุธยาโดยปรากฏเป็นเมืองขึ้นของเมืองนครราชสีมา (พ.ศ.2319) ได้กล่าวถึงการตั้งของเมืองต่างๆ ในแถบบริเวณนี้ ซึ่งตามบันทึกได้กล่าวถึงเมืองนางรอง เมืองพุทไธสง และเมืองประโคนชัย ซึ่งเมืองเหล่านี้อยู่ในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ มีการเกณฑ์ชายฉกรรจ์มาฝึกเป็นนักรบ และได้นำผู้นำทัพ คือเจ้าพระยาจักรีและเจ้าพระยาสุรสีห์คุมทัพหัวเมืองฝ่ายเหนือไปปราบเมืองโขง เมืองจำปาสัก และเมืองอัตปือ กวาดต้อนเจ้านายและประชาชนจากเมืองโขงเลื่อยมาตามลำน้ำมูลฝั่งทุ่งกว้าง และพักทัพในเขตเมืองไผทสมัน (พุทไธสง) ผู้ถูกกวาดต้อนได้นำวิชาแขนงต่างๆ เข้ามาด้วย โดยเฉพาะการทอผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวลาวโขง (ลาวพรวาน) ในกลุ่มชนชั้นสูง ที่มีวัตถุดิบเป็นเส้นไหมมากกว่าเส้นฝ้ายที่ใช้กันในชนชั้นล่างลงไป กาลเวลาล่วงเลยไปนับร้อยปีพระชายาเจ้าผู้ครองเมืองไผทสมัน (พุทไธสง) ที่ถูกกวาดต้อนมาจากกลุ่มลาวโขงได้ทรงฟื้นฟูผ้าไหมมัดหมี่ที่เคยทอสวมใส่และมีจำนวนน้อยลงขึ้นมาอีกครั้ง เพื่อผลิตใช้ให้เพียงพอและเหมาะสมกับกลุ่มสตรีชั้นสูง ภายหลังนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย มีความสวยงามแปลกตาและวิจิตรบรรจงในศิลปะ จึงได้ถ่ายทอดให้แก่ผู้ใกล้ชิดที่เป็นธิดาและญาติๆ ของเจ้าเมืองไผทสมัน (พุทไธสง) และชนพื้นเมืองเดิม (ขอมล้า) สืบทอดเป็นมรดกทางหัตถกรรมต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน

(7) ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตของการผลิตผ้าไหมมัดหมี่ขึ้นดินแดงบุรีรัมย์ ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ รายละเอียดตามแผนที่

(8) เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

- (1) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและควบคุม ทั้งกระบวนการผลิตในระดับผู้ผลิตและระดับจังหวัด
- (2) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ผลิตและผู้จำหน่าย ที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ผ้าไหมมัดหมี่ขึ้นดินแดงบุรีรัมย์
- (3) ผู้ขอขึ้นทะเบียนต้องจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ผ้าไหมมัดหมี่ขึ้นดินแดงบุรีรัมย์

(9) การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

- (1) ผ้าไหมมัดหมี่ขึ้นดินแดงบุรีรัมย์ จะต้องมีการผลิตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์
- (2) กระบวนการผลิตจะต้องได้ผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือ มีการขึ้นทะเบียนผู้ผลิต รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

